

Domovní znamení na rozdělovských věžácích

1. rozdělovský věžák, čp. 2955

Kočka a pes

Výzdoby prvního věžového domu (nejblíže kostelu sv. Václava) se symbolicky ujala manželka hlavního architekta celého sídlištního projektu Josefa Havlíčka, akademická sochařka Marta Jirásková-Havlíčková (1898–1981). Motiv kočky se v její tvorbě objevoval už ve 30. letech 20. století. Na rozdělovský věžák jej umístila na přání svého muže. Její socha Dívka ze 30. let 20. století patří k dodnes oceňovaným dílům a reprezentovala Československo na výstavě EXPO 1958.

2. rozdělovský věžák, čp. 2956

Kohout a krocan

Výzdoba druhého věžového domu pochází od Břetislava Bendy (1897–1983), člena SVU Mánes a autora řady pomníků a plastik rozmístěných po celé zemi. Student Josefa Václava Myslbeka a Josefa Štursy se na konci 20. let minulého století stal jedním z nejrespektovanějších českých sochařů a do značné míry určoval vývoj naší výtvarné kultury. Málo se ví, že aktivně bojoval na frontách první světové války, dokonce v ní byl i raněn.

3. rozdělovský věžák, čp. 2957

Veverka a lasice

Veverku a lasici, které zdobí třetí věžový dům, vytvořila akademická sochařka Mary Durasová (1898–1982). V kontextu jejího díla jde o na-prostý unikát, jinak se totiž zvířecím motivům nijak nevěnovala. Mary Durasová žila velkou část života v zahraničí (od roku 1963 v nucené emigraci) a přinášela do českého sochařství evropský rozměr. Jejím druhým manželem byl podnikatel a intelektuál Arnold Schück, syn majitele pekárenského impéria, do kterého patřily i známé pekárny Odkolek.

4. rozdělovský věžák, čp. 2958

Sova a orel

Motivy na čtvrtém věžovém domě pocházejí od sochaře a architekta maďarského původu Martina Reinera (1900–1973). Respektovaný autor v Kladně vytvořil i další díla – torzo ženy pro atrium Domu kultury v Kladně, sochu hutníka u vstupu do bývalého Gottwaldova domu mládeže nebo bustu Klementa Gottwalda umístěnou ve stejné budově.

5. rozdělovský věžák, čp. 2959

Beran a ovce

Plastiky na pátém věžovém domě jako jediné z celého cyklu výzdoby věžových domů nejsou glazované. Jejich autorem je prof. Bedřich Stefan (1896–1982), který byl zároveň autorem celé výtvarné koncepce výzdoby odkazující na renesanční majolikové reliéfy. V letech 1945–58 působil jako profesor VŠUP, jeho sochy jsou na řadě veřejných míst po celé republice. Jeho manželkou byla Hana Wichterlová, mj. autorka výzdoby na posledním věžovém domě.

6. rozdělovský věžák, čp. 2960

Labuť a volavka

Autorkou výzdoby šestého věžového domu je „první dáma českého sochařství“ Hana Wichterlová. Žačka profesora Jana Štursy (a sestra vynálezce měkkých kontaktních čoček Otty Wichterleho) načerpala životní inspiraci pro svou tvorbu pětiletým pobytem ve Francii. Po návratu v roce 1931 se zařadila mezi přední sochaře meziválečné avantgardy. V roce 1942 se provdala za pozdějšího profesora pražské uměleckoprůmyslové školy Bedřicha Stefana.

